

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 10C/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114210074
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1114210074.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Danou Káčerovou, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, zastúpený: advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, Nám. Martina Benku 9-C1, Bratislava, proti odporcovi: X. U., H. X.X.XXXX, C. T. Č.. XX, XXX XX Bratislava, o zaplatenie 50,70 EUR, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 50,70 EUR, nahradiť trovy konania v sume 16,50 €, trovy právneho zastúpenia v sume 88,70 €, všetko na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, P.:K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, K.:O., N. K. XXXXXXXX v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 3.4.2014 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného odporcu na zaplatenie sumy 50,70 € a na náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že dňa 8.8.2013 odporca cestoval vo verejnom hromadnom dopravnom prostriedku v Bratislave, linkou č. 8 a na výzvu kontrolného orgánu navrhovateľa sa nepreukázal platným cestovným lístkom.

Súd návrhu navrhovateľa vyhovel vydaním platobného rozkazu číslo konania 51Ro 224/2014-9 dňa 8.4.2014.

Voči platobnému rozkazu odporca doručil včas odpor, v ktorom namietal, že necestuje verejnými hromadnými prostriedkami a preto má za to, že návrh navrhovateľa je nedôvodný a žiadal, aby súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k obsahu odporu uviedol, že tvrdenia odporcu považuje za účelové, v snahe vyhnúť sa uhradeniu dlžnej sumy. Navrhovateľ uviedol, že pri kontrole cestujúcich dňa 8.8.2013 na linke č.8 v Bratislave sa odporca nepreukázal platným cestovným lístkom na výzvu revízora, v dôsledku čoho mu bola uložená povinnosť zaplatiť dopravcovi cestovné a úhradu. Osobné údaje o odporcovi revízor zistil z občianskeho preukazu, ktorý mu odporca pri kontrole predložil. Odporcovi bol zároveň pri kontrole cestujúcich, po tom čo revízor navrhovateľa zistil, že odporca cestuje bez platného cestovného lístka odovzdaný tvz. informačný leták, v ktorom bol upozornený dopravcom, že ak sumu nezaplatí ani do 30 dní odo dňa cestovania bez platného cestovného dokladu, pristúpi k vymáhaniu dlžnej sumy prostredníctvom advokátskej kancelárie. Navrhovateľ doručil odporcovi aj pokus o zmier dňa 17.9.2013- výzvu na zaplatenie. Odporca pohľadávku navrhovateľovi v určenej lehote splatnosti nezaplatil, v dôsledku čoho podal navrhovateľ návrh na súd.

Súd odporcu uznesením č.k.10C 82/2014-19 zo dňa 10.-7.2014 zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor, voči ktorému odporca doručil odvolanie, v ktorom namietal, že nie je totožným subjektom, voči ktorému bol podaný návrh vo veci samej a voči ktorému bolo vydané predmetné unesenie, nakoľko v návrhu bol ako odporca označený X. U., H.Ý. X.X.XXXX a v uznesení súdu prvého stupňa bol v záhlaví uznesenia uvedený aj akademický titul pred jeho menom.

Krajský súd v Bratislave uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil uznesením č.k. 6Co609/2014-24 zo dňa 30.10.2014 s tým, že odpor proti platobnému rozkazu je poplatkovým úkonom, jeho poplatníkom

je odporca, poplatková povinnosť mu vznikla podaním odporu, kedy sa tiež predmetný poplatok stal splatným (§ 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a/, § 5 ods. 1 písm. a/, § 8 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb.). Z toho je zrejmé, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď napadnutým uznesením uložil odporcovi povinnosť zaplatiť poplatok za odpor proti platobnému rozkazu. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že súd prvého stupňa správne stanovil i jeho výšku, ktorá v zmysle pol. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 7 ods. 11 zák. č. 71/1992 Zb. predstavuje sumu 16,50 eur. K odvolacej argumentácii odporcu odvolací súd uviedol, že napadnutým uznesením bola poplatková povinnosť uložená žalovanému - X. U. (č.l. 19). Nie je teda dôvodné tvrdenie odporcu, že išlo o osobu - X. U.. Pokiaľ ide o titul Z., z ustanovení O.s.p. nevyplýva povinnosť pri označení účastníka uvádzať aj dosiahnutý vysokoškolský titul (§79 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Je teda zrejmé, že v napadnutom uznesení je žalovaný odporca označený správne. Pokiaľ ide o adresu bydliska odporcu (v platobnom rozkaze - A. XXXX/XX, v napadnutom uznesení - T.D. XX) odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa lustráciou zistil, že odporca t.č. býva na adrese T. XX N. C., pričom ide o toho istého odporcu, pôvodne byvajúceho na adrese A. XXXX/XX. Aj z doterajšej praxe súdu je známa súčasná adresa odporcu na T. V. Č.. XX N. C.. Odvolací súd ďalej vo svojom rozhodnutí uviedol, že odporca ani v podanom odpore proti platobnému rozkazu nenamietal skutočnosť, že by povinnosť zaplatiť sumu 50,70 € bola uložená osobe odlišnej od žalovaného odporcu, hoci tak v platobnom rozkaze ako i v napadnutom uznesení je osoba žalovaného odporcu označená rovnako, a to X. U.. To, že odpor proti platobnému rozkazu ako i odvolanie voči napadnutému uzneseniu podala tá istá osoba svedčí aj forma týchto podaní (rovnaké písmo, rovnaké odseky) ako i zhodný podpis na týchto podaniach. Zároveň odvolací súd poznamenal, že ak bude odporca v spore úspešný (t.j. ak by navrhovateľ v konaní na strane odporcu označil pasívne nelegitimovaného účastníka), bude navrhovateľovi uložená povinnosť nahradiť mu trovy konania a v rámci nich aj sumu, ktorú zaplatil za odpor proti platobnému rozkazu.

Navrhovateľ sa na termín pojednávania určený na deň 20.5.2015 nedostavil, doručenie predvolania mal riadne vykázané dňom 13.4.2015, na pojednávanie sa nedostavil ani právny zástupca navrhovateľa, doručenie predvolania mal vykázané dňom 10.4.2015. Odporca sa na termín pojednávania určený na deň 20.5.2015 taktiež nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil písomným podaním v zmysle ustanovenia § ustanovenia §119 O.s.p. Podľa ustanovenia § 119 ods.1,3O.s.p.pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania. Odporca doručenie predvolania na pojednávanie mal vykázané dňom 2.5.2015. Súd vo veci konal a rozhodol bez účasti účastníkov konania, nakoľko na termín pojednávania boli riadne a včas predvolaní, svoju neprítomnosť v súlade s ustanovením §119O.s.p. neospravedlnili.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním a to oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ust. § 79 ods. 1 O.s.p. pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovolával a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ust. § 101 ods. 1 O.s.p. Súd vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh.

Z obsahu hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, variabilný symbol 1329658 zo dňa 8.8.2013 vyplynulo, že odporca dňa 8.8.2013 cestoval v čase o 12 hodine a 18. minúte vo verejnom dopravnom prostriedku v Bratislave, linkou číslo 8 bez platného cestovného lístka. Odporca sa počas jazdy na výzvu pracovníka prepravnej kontroly navrhovateľa nepreukázal platným cestovným lístkom ani platným predplatným cestovným lístkom. Odporca bol vyzvaný na zaplatenie žalovanej pohľadávky písomnou upomienkou zo dňa 17.9.2013, avšak bezvýsledne.

Odporca v konaní nepreukázal svoje tvrdenie uvádzané v odpore voči platobnému rozkazu, že dňa 8.8.2013 necestoval vo verejnom hromadnom prostriedku a ani tvrdenia uvádzané v odvolaní voči uzneseniu, ktorým ho súd zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku, že je odlišným subjektom od subjektu, voči ktorému smeroval návrh na začatie konania.

Podľa ustanovenia § 120 ods.1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

V dôkaznom konaní sa musia rešpektovať rozdiely medzi základnými druhmi civilného súdneho konania, sporové konanie sa musí spravovať predovšetkým prejednanou zásadou, to znamená, že dôkaznú povinnosť a dôkazné bremeno budú mať resp., budú znášať účastníci konania. Súd bude povinný vykonať iba navrhované dôkazy, ak ich uzná za právne relevantné. V ust. § 120 ods. 1 O.s.p. je uložená účastníkom konania dôkazná povinnosť ohľadom vlastných tvrdení. V sporovom konaní bude mať jej nesplnenie za následok procesnú zodpovednosť, ktorá sa navonok prejaví zamietnutím žaloby v prípade neunesenia dôkazného bremena navrhovateľom, respektíve vyhovením žalobnému návrhu v prípade, že odporca si svoju dôkaznú povinnosť nesplní, v dôsledku čoho neunesie v konaní dôkazné bremeno. Súd bude vychádzať predovšetkým z výsledkov konania navrhnutého účastníkmi konania, ak bude mať zato, že je potrebné na zistenie skutkového stavu alebo pre právne posúdenie veci vykonať aj iné dôkazy, bude môcť vykonať aj iné účastníkmi nenavrhnuté dôkazy. V zásade však súd nemá povinnosť takéto dôkazy vyhľadávať. V ust. § 120 ods. 1 O.s.p. je teda zavedená právna úprava, ktorá v rámci sporového konania nesie so sebou procesnú zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, to je povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Zásada materiálnej pravdy je do značnej miery oslabená tým, že súd nemá povinnosť zisťovať dôkazy, ktoré by v záujme zistenia skutočností, významných pre rozhodnutie ešte mohol vykonať. Na druhej strane zákon umožňuje súdu vykonať aj iné ako účastníkmi navrhnuté dôkazy za predpokladu, ak je ich vykonanie nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci. Slovné spojenie súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy je vyjadrením možnosti nie povinnosti súdu s tým, že táto možnosť je daná súdu v prípade ak z doposiaľ zisteného skutkového stavu nemá dostatočne preukázaný účastníkmi konania tvrdený skutkový stav a vykonanie nenavrhnutého dôkazu účastníkmi konania by malo za následok objektivizácie tvrdených skutkových okolností účastníkmi konania.

Základnou podmienkou úspechu žaloby o zaplatenie je preukázanie vzniku peňažného nároku v prospech navrhovateľa v dôsledku konania žalovaného odporcu.

Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; navrhovateľa zaťažuje dôkazné bremeno preukázať tvrdenia v žalobe uvádzané. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, navrhovateľ uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Odporca nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí vyvrátiť tvrdenia uvádzané navrhovateľom v návrhu, že nie je nositeľom povinnosti plnenia, ktorej sa navrhovateľ v návrhu domáha. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu./ rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010/

V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, tak ako súd uviedol vyššie účastník konania-navrhovateľ ako aj odporca má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

V sporovom konaní platí pravidlo, že dôkazné bremeno ohľadne tvrdených skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý tieto skutočnosti tvrdí. Navrhovateľ v konaní splnil jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Odporca si svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť neplnil, v dôsledku čoho súd má ta to, že v konaní neunesol dôkazné bremeno. Otázku splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa ustanovenia § 1 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach

Tento zákon upravuje

- a) podmienky poskytovania dopravných služieb na dráhach dráhovými podnikmi,
- b) práva a povinnosti dopravcov a cestujúcich vo verejnej osobnej doprave,
- c) práva a povinnosti dopravcov a odosielateľov a príjemcov vecí v nákladnej doprave,
- d) certifikáciu rušňovodičov,
- e) verejnú správu v doprave na dráhach.

Podľa ustanovenia § 2 ods.1 cit. zákona dopravou na dráhe sa rozumie železničná doprava, mestská električková doprava a trolejbusová doprava (ďalej len "mestská doprava"), doprava na špeciálnych dráhach 2) a doprava na lanových dráhach.

Podľa ustanovenia § 8 ods.1 cit. zákona tarifa cestovného obsahuje cestovné za dopravné služby, najmä základné cestovné a prepravné, osobitné cestovné pre vybrané skupiny cestujúcich a za psov so špeciálnym výcvikom (ďalej len "osobitné cestovné") a úhrady za prepravu batožiny, živých zvierat, motorových vozidiel, tovaru, iných vecí a zásielok, vrátane príplatkov a zliav, ako aj podmienky, za akých sa uplatňujú jednotlivé príplatky a zľavy.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 2 cit. zákona ak z tarify cestovného alebo z prepravného poriadku nevyplýva inak, cestovné za dopravné služby je splatné pred uskutočnením prepravy.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 5 cit. zákona cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z dráhového vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému (ďalej len "prirážka") a cestovné od nástupnej stanice alebo zastávky do cieľovej stanice alebo zastávky podľa tarify cestovného, alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného. Ak cestujúci neuhradí na mieste cestovné a prirážku, bude vylúčený z prepravy na najbližšej stanici alebo zastávke. Tým nezaniká nárok dopravcu na zaplatenie prirážky a cestovného do stanice alebo zastávky, na ktorej bol vylúčený z prepravy.

Podľa ustanovenia § 8 ods. 6 cit. zákona prirážka je v železničnej doprave najviac stonásobok základného cestovného v prvom tarifnom pásme bez príplatkov a zliav; v mestskej doprave je to najviac stonásobok základného cestovného.

Súd po vykonanom dokazovaní návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a zaviazal odporcu na zaplatenie úhrady v sume 50 € a ceny cestovného v sume 0,70 €, nakoľko sa počas prepravy nepreukázal platným cestovným lístkom na výzvu kontrolného orgánu navrhovateľa. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci konania uzavreli platný právny úkon - Zmluvu o preprave nastúpením odporcu do dopravného prostriedku navrhovateľa podľa cit. ust. Občianskeho zákonníka. Povinnosťou na navrhovateľa bolo odporcu prepraviť do určitého miesta a povinnosťou odporcu bolo za prepravu zaplatiť navrhovateľovi určené cestovné. Z obsahu hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, variabilný symbol 1329658 zo dňa 8.8.2013 vyplynulo, že odporca dňa 8.8.2013 cestoval v čase o 12 hodine a 18. minúte vo verejnom dopravnom prostriedku v Bratislave, linkou číslo 8 bez platného cestovného lístka. Odporca si teda svoju povinnosť zaplatiť cenu cestovného nesplnil, čo mal súd preukázané z obsahu citovaného hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, nakoľko pracovníkovi navrhovateľa v čase vykonanej kontroly cestujúcich nepredložil platný cestovný lístok. Súd mal preukázanú aj totožnosť odporcu, ktorý je vo veci pasívne vecne legitimovaný subjekt, nakoľko totožnosť o osobe odporcu bola zistená pracovníkom navrhovateľa z preloženého občianskeho preukazu, predložením ktorého odporca pri kontrole cestujúcich preukazoval svoju osobnú totožnosť.

Všetky listinné dôkazy doručené navrhovateľom počas konania boli doručené odporcovi. Odporca počas konania túto skutočnosť nemietol. Odporca na preukázanie svojich tvrdení o neodôvodnenosti uplatneného nároku navrhovateľom nepredložil žiaden dôkaz, respektíve nepožiadal súd o vykonanie takého dôkazu, vykonaním ktorého by súd návrh navrhovateľa mohol vyhodnotiť ako nedôvodný. Z obsahu vyjadrenia odporcu taktiež súd nevyhodnotil svoju povinnosť z vlastnej iniciatívy vykonať dôkaz, na základe ktorého by mohli byť osvedčené tvrdenia odporcu. Navrhovateľ súdu predložil listinné dôkazy, na základe ktorých súd návrhu mohol vyhovieť.

Navrhovateľ mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal v zmysle § 142 ods. 1, O.s.p. proti neúspešnému odporcovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 € a trov právneho zastúpenia v sume 88,70 €, ktoré je odporca povinný zaplatiť na účet špecifikovaný vo výroku rozsudku v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Trovy právneho

zastúpenia pozostávajú z nasledovných úkonov právnej služby účtovaných právnym zástupcom navrhovateľa v zmysle § 14 ods. 1 písmeno a, c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

-prevzatie a príprava zastúpenia	16,60 €
-pokus o zmier, porada s klientom.....	16,60 €
-písomné podanie na súd	16,60 €
-trikrát režijný paušál á 8,04 €	24,12 €
DPH 20 %.....	14,78 €

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /205 ods.1 O.sp./.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§205ods.2 O.s.p./